

Current Jewish Questions

Valuing Lives and Self Defense

I. Values and Priorities

<p>1. Leviticus 27:2-8 Speak to the Israelites and say to them: 'If anyone makes a special vow to dedicate a person to the Lord by giving the equivalent value, set the value of a male between the ages of twenty and sixty at fifty shekels[a] of silver, according to the sanctuary shekel[b]; for a female, set her value at thirty shekels[c]; for a person between the ages of five and twenty, set the value of a male at twenty shekels[d] and of a female at ten shekels[e]; for a person between one month and five years, set the value of a male at five shekels[f] of silver and that of a female at three shekels[g] of silver; for a person sixty years old or more, set the value of a male at fifteen shekels[h] and of a female at ten shekels. If anyone making the vow is too poor to pay the specified amount, the person being dedicated is to be presented to the priest, who will set the value according to what the one making the vow can afford.</p>	<p>1. ויקרא כז:ב-ח (ב) דָּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ כִּי יִפְלֵא נֶדֶר בְּעֶרְכָּךְ וְנָפְשֹׁת לִיקְנוֹק: (ג) וְהָיָה עֶרְכָּךְ הַזָּכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְעַד בֶּן שְׁשִׁים שָׁנָה וְהָיָה עֶרְכָּךְ חֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: (ד) וְאִם נִקְבָּה הוּא וְהָיָה עֶרְכָּךְ שְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל: (ה) וְאִם מִבֶּן חֲמֵשׁ שָׁנִים וְעַד בֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְהָיָה עֶרְכָּךְ הַזָּכָר עֶשְׂרִים שֶׁקֶלִים וְלִנְקָבָה עֶשְׁרֵת שֶׁקֶלִים: (ו) וְאִם מִבֶּן חֹדֶשׁ וְעַד בֶּן חֲמֵשׁ שָׁנִים וְהָיָה עֶרְכָּךְ הַזָּכָר חֲמִשָּׁה שֶׁקֶלִים כֶּסֶף וְלִנְקָבָה עֶרְכָּךְ שְׁלֹשֶׁת שֶׁקֶלִים כֶּסֶף: (ז) וְאִם מִבֶּן שְׁשִׁים שָׁנָה וְמֵעֵלָּה אִם זָכָר וְהָיָה עֶרְכָּךְ חֲמִשָּׁה עָשָׂר שֶׁקֶל וְלִנְקָבָה עֶשְׂרֵה שֶׁקֶלִים: (ח) וְאִם מִדָּה הוּא מֵעֶרְכָּךְ וְהֵעֲמִידוּ לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהֵעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן עַל פִּי אֲשֶׁר תִּשְׁיַג יָד הַנֶּדֶר יַעֲרִיכֶנּוּ הַכֹּהֵן:</p>
<p>2. M. Horayot 3:7 A man takes precedence over a woman in matters concerning the saving of life and the restoration of lost property, and a woman takes precedence over a man in respect of clothing and ransom from captivity. When both are exposed to immoral degradation in their captivity the man's ransom takes precedence over that of the woman.</p>	<p>2. משנה הוריות ג:ז האיש קודם לאשה להחיות ולהשיב אבדה והאשה קודמת לאיש לכסות ולהוציאה מבית השבי בזמן ששניהם עומדים לקלקלה האיש קודם לאשה:</p>
<p>3a. M. Sanhedrin 4:5 How were the witnesses inspired with awe? Witnesses in capital charges were brought in and intimidated [thus]: perhaps what ye say is based only on conjecture, or hearsay, or is evidence from the mouth of another witness, or even from the mouth of a trustworthy person: perhaps ye are unaware that ultimately we shall scrutinize your evidence by cross examination and inquiry? Know then that capital cases are not like monetary cases. In civil suits, one can make monetary restitution and thereby effect his atonement; but in capital cases he is held responsible for his blood [sc. The accused's] and the blood of his [potential] descendants until the end of time for thus we find in the case of Cain, who killed his brother, that it is written: the bloods of thy brother cry unto me: not the blood of thy brother, but the bloods of thy brother, is said — i.e., his blood and the blood of his [potential] descendants. <u>For this reason was man created</u></p>	<p>3. משנה סנהדרין ד:ה כיצד מאיימין את העדים על עדי נפשות היו מכניסין אותן ומאיימין עליהן שמא תאמרו מאומד ומשמועה עד מפי עד ומפי אדם נאמן שמענו או שמא אי אתם יודעין שסופינו לבדוק אתכם בדרישה ובחקירה הווי יודעין שלא כדיני ממונות דיני נפשות דיני ממונות אדם נותן ממון ומתכפר לו דיני נפשות דמו ודם זרעיותיו תלוין בו עד סוף העולם שכן מציינו בקין שהרג את אחיו שנאמר (בראשית ד') דמי אחיך צועקים אינו אומר דם אחיך אלא דמי אחיך דמו ודם זרעיותיו דבר אחר דמי אחיך שהיה דמו מושלך על העצים ועל האבנים לפיכך נברא אדם יחידי ללמדך שכל המאבד נפש אחד מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו איבד עולם מלא וכל</p>

<p>alone, to teach thee that whosoever destroys a single soul of Israel, scripture imputes [guilt] to him as though he had destroyed a complete world; and whosoever preserves a single soul of Israel, scripture ascribes [merit] to him as though he had preserved a complete world.</p> <p>3b. Y. Sanhedrin 4:9 22a For this reason was man created alone, to teach thee that whosoever destroys a single soul scripture imputes [guilt] to him as though he had destroyed a complete world; and whosoever preserves a single soul, scripture ascribes [merit] to him as though he had preserved a complete world</p>	<p><u>המקיים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו קיים עולם מלא</u></p> <p>ירושלמי סנהדרין ד: ט דף כב טור א לפיכך נברא אדם יחידי בעולם ללמד שכל המאבד נפש אחת מעלין עליו כאילו איבד עולם מלא וכל המקיים נפש אחת כאילו קיים עולם מלא</p>
--	---

II. A Life for a Life

<p>4. Exodus 22:1-2 If a thief is caught breaking in at night and is struck a fatal blow, the defender is not guilty of bloodshed; but if it happens after sunrise, the defender is guilty of bloodshed.</p>	<p>4. שמות כב: א-ב (א) אם בפחתתך ימצא הגנב והכה וּמַת אִין לוּ דְּמַיִם : (ב) אם זָרְחָה השָׁמֶשׁ עָלָיו דְּמַיִם לוּ שְׁלָם שְׁלָם אִם אִין לוּ וְנִמְכַר בְּגִבְתוֹ :</p>
<p>5a. M. Sanhedrin 8:7 The following must be saved [from sinning] even at the cost of their lives: he who pursues after his neighbor to slay him, [or] after a male [for pederasty] [or] after a betrothed maiden [to dishonor her]. But he who pursues after an animal [to abuse it] or would desecrate the Sabbath, or commit idolatry, must not be saved [from sinning] at the cost of his life.</p> <p>5b. B. Sanhedrin 73a Our Rabbis taught: whence do we know that he who pursues after his neighbor to slay him must be saved [from sin] at the cost of his own life? From the verse, 'Thou shalt not stand by the blood of thy neighbor. But does it come to teach this? Is it not employed for the following [Baraitha] that has been taught: Whence do we know that if a man sees his fellow drowning, mauled by beasts, or attacked by robbers, he is bound to save him? From the verse, 'Thou shalt not stand by the blood of thy neighbor! — That in truth is so. Then whence do we know that [the pursuer] must be saved at the cost of his own life? — It is inferred by an ad majus reasoning from a betrothed maiden. If a betrothed maiden, whom he wishes merely to dishonor, yet the Torah decreed that she may be saved by the life of her ravisher, how much more so does this hold good for one who pursues his neighbor to slay him. But can punishment be inflicted as a result of an ad majus conclusion? — The School of Rabbi taught, It is derived by analogy: For as when a man riseth against his neighbor, and slayeth him, even so in this matter.</p>	<p>5. משנה סנהדרין ח: ז ואלו הן שמצילין אותן בנפשו הרודף אחר חבירו להרגו אחר הזכור ואחר הנערה המאורסה אבל הרודף אחר בהמה והמחלל את השבת והעובד ע"ז אין מצילין אותן בנפשו :</p> <p>תלמוד בבלי סנהדרין עג: א תנו רבנן: מניין לרודף אחר חבירו להרגו שניתן להצילו בנפשו - תלמוד לומר לא תעמד על דם רעך. והא להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדתניא: מניין לרואה את חבירו שהוא טובע בנהר, או חיה גוררתו, או לסטין באין עליו, שהוא חייב להצילו - תלמוד לומר לא תעמד על דם רעך. - אין הכי נמי. ואלא ניתן להצילו בנפשו מנלן? - אתיא בקל וחומר מנערה המאורסה, מה נערה המאורסה, שלא בא אלא לפוגמה - אמרה תורה ניתן להצילה בנפשו, רודף אחר חבירו להרגו - על אחת כמה וכמה. - וכי עונשין מן הדין? - דבי רבי תנא: הקישא הוא, כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש, וכי מה למדנו מרוצח? מעתה, הרי זה בא ללמד ונמצא למד, מקיש רוצח לנערה המאורסה: מה נערה המאורסה ניתן להצילה בנפשו - אף רוצח ניתן להצילו בנפשו. ונערה מאורסה גופה</p>

<p>But what do we learn from this analogy of a murderer? Thus, this comes to throw light, and is itself illumined. The murderer is compared to a betrothed maiden; just as a betrothed maiden must be saved [from dishonor] at the cost of his [her violater's] life, so in the case of a murderer, he [the victim] must be saved at the cost of his [the attacker's] life. And whence do we know this of betrothed maiden? — As was taught by the School of R. Ishmael. For the School of R. Ishmael taught; [The betrothed damsel cried]; and there was none to save her, but, if there was a rescuer, he must save her by all possible means [including the death of her ravisher].</p>	<p>מנלן - כדתנא דבי רבי ישמעאל. דתנא דבי רבי ישמעאל: ואין מושיע לה, הא יש מושיע לה - בכל דבר שיכול להושיע.</p>
<p>6. B. Bava Metzia 62a If two are travelling on a journey [far from civilization], and one has a pitcher of water, if both drink, they will [both] die, but if one only drinks, he can reach civilization, — The Son of Patura taught: It is better that both should drink and die, rather than that one should behold his companion's death. Until R. Akiba came and taught: 'that thy brother may live with thee:' thy life takes precedence over his life.</p>	<p>6. תלמוד בבלי בבא מציעא סב:א שנים שהיו מהלכין בדרך, וביד אחד מהן קיתון של מים, אם שותין שניהם - מתים, ואם שותה אחד מהן - מגיע לישוב. דרש בן פטורא: מוטב שישתו שניהם וימותו, ואל יראה אחד מהם במיתתו של חברו. עד שבא רבי עקיבא ולימד: וחי אחיך עמך - חיך קודמים לחיי חבריך.</p>
<p>7a. M. Terumot 8:12 And similarly, women who were told by non-Jews, "give us one of you to be raped, otherwise we will rape all of you," should all allow themselves to be raped rather than giving over one from the Jewish people.</p> <p>7b. Y. Terumot 8:4 46b It is taught as a Tannaite statement: [As to] a group of men who were journeying on the road, who were met by gentiles, who said, "Give us one of your number that we may kill him, and if not, lo, we will kill all of you" — let them kill all of them, but let them not give over to them a single Israelite [see M. 8:12]. But if they singled one out, such as they singled out Sheba the son of Bichri [2 Sam. 20] — let them give him to them, that they not all be killed [see T. Ter. 7:20]. Said R. Simeon b. Laqish, "And that is the case if he is already subject to the death penalty as was Sheba the son of Bichri." R. Yohanan said, "That is the case even if he is not already subject to the death penalty as was Sheba the son of Bichri.</p>	<p>7. משנה תרומות ח:יב וכן נשים שאמרו להם עובדי כוכבים תנו אחת מכם ונטמא ואם לאו הרי אנו מטמאים את כולכם יטמאו את כולן ואל ימסרו להם נפש אחת מישראל</p> <p>ירושלמי תרומות פרק ח:ד דף מו:ב תני סיעות בני אדם שהיו מהלכין בדרך ופגעו להן גוים ואמרו תנו לנו אחד מכם ונהרוג אותו ואם לאו הרי אנו הורגין את כולכי אפילו כולן נהרגין לא ימסרו נפש אחת מישראל ייחדו להן אחד כגון שבע בן בכרי ימסרו אותו ולא ייהרגו אמר רבי שמעון בן לקיש והוא שיהא חייב מיתה כשבע בן בכרי ורבי יוחנן אמר אף על פי שאינו חייב מיתה כשבע בן בכרי</p>
<p>8. B. Sanhedrin 74a Even as one who came before Rava and said to him, "The governor of my town has ordered me, "Go and kill so and so; if not, I will slay thee". He answered him, 'Let him rather slay you than that you should commit murder; who knows that your blood is redder? Perhaps his blood is redder.'</p>	<p>8. תלמוד בבלי סנהדרין עד:א דההוא דאתא לקמיה דרבה, ואמר ליה: אמר לי מרי דוראי זיל קטליה לפלניא, ואי לא - קטלינא לך. - אמר ליה: לקטלוד ולא תיקטול. מי יימר דדמא דידך סומק טפי דילמא דמא דהוא גברא סומק טפי.</p>